

Brev till Selma Lagerlöf från Valborg Olander - 72

Olander, Valborg,

HS L 1:1

National Library
of Sweden

Stockholm, Långfredagen 1938
[15. 4.]

127

Min kära, älskade vän!

tack för ett litet, maskinskrivet brev
i går. Det är ändå ett kvitto ifrån dig
med det kära namnet inunder.

Det var roligt, att du intresserade dig för
min middagsbjudning. Jag hade skrivit om den
till Gerda, därför att hon så ofta har skickat
roliga beskrivningar om kalas i Falun eller
på Skarvbacka.

Nu har det varit så många tackbetygelser
både i telefon och med visiter, vilka alla talat
om hur lyckad tillställningen var. Särskilt Ellen
Palmstierna, som förvärvat 3 nya medlemmar i Pröva
Barnen, bland andra Tillan som ständig medlem med
hela 100 kr. i avgift.

Jag har visst inte berättat, att jag var på
Sivert's pjäs "Spel på havet". Inte på premiären, därför
att jag inte har några lämpliga toiletter på en sådan
och var rädd bli sedd av mina och hans kolleger
och vänner. Men 2da dagen var jag på Dramaten. Det
var högst egendomlig publik då. Det hade varit så
få biljetter sålda, att vederbörande visst hade

Min vän!

skrapat i hop publik från gator och gränder eller
kontor och affärer, ty det var en högt oväntad
prekthypnotik. Men nu efteråt påstå tidningarna
att stycket lockar en stor publik varje kväll,

Spännande var det, men på mig verkade
det på något sätt obekvämt, detta, att så
snart efter kraschen dra fram Ivan Kreutzer
i ramplynet. Torbjörn spelade en hans
älskarinna, som stildren sin natt med honom,
hans vän och medhjälpare hoppar över
relingar etc. I utlandet skulle ämnet natur-
ligtvis verka på ett annat sätt än här, där
man inte kan låta bli att känna igen
både det ena och andra. Som sagt, jag trodde
i första ögonblickets häpnad, att det var fråga
om en demonstration mot pjäsen efter vad
tidningarna skrivit efter premiären. Men
så tycks det inte ha varit.

I förgår fick jag telefon från fröken
Irma, f.k. Lundgrens systerdotter. Hon var
orolig, därför att hon ryktesvis fått höra, att
f.k. L. låg sjuk i Keskstad, och inte komt ifrån
hemma på länge. Jag meddelade henne
naturligtvis vad jag visste, och hon ångrade
skriva. Dina Andées ringde de även
för att få den rätta adress. Hopades det
inte gällde något bedrämt.

Att den gamle rektor Wahlman gått bort,
kan ju inte vara någon sorgespöst för dig.

Dr Grassmann lovade att ge besked
i slutet av denna vecka, men berättade då
kanske inte, att det skulle bli helgdagar.

Jag skall undersätta dig om hans svar,
så fort jag får det. Jag tror det är bäst
att fortsätta med Eva A., såsom du skrev.

Hon är ju en pålitlig vän, fastän alla
processer och rättsgångar äro herme över Emue,
är jag rädd. Aldrig träffar man henne.

Med Silvia Tomba skall jag sammanträffa
efter helgen. Det är så klokt, som du säger,
att inte stryka något, utan låta förläggaren
göra det. Jag skall skriva en lista med
förklaringar till alla namn, alltefter som
de förekomma i texten, så kunna de välja
självra.

I dag är det den långa fredagen. Lystu
Rustk är ute på fotvandring med sin bror
och hans fästas ö, men i kväll ska vi gå
på Operan och sitta i mörk loge för att
höra Beethovens Missa Solemnis.

I morgon, påskafton, äro vi bjudna att
äta äggur hos Edholms. Det är så trötsamt
att klä om sig, men en fördel, att jingfrurna
bli lediga.

d)

Påskdagen på middagen är jag bjuden
att få se lilla ^{Hjgelius} Flickan, i hopp att hon skall
vara vaken kl. 1/2 3. Nils säger, att hon
redan skvattar, men Lyette Ruth förklarar,
att det är en ren omöjlighet.

Jag skall passa på att visa Nils ett
prov på det brev, som min onkel
skrev år 1830 under en lång resa, som
slutades i Wien. I går slutade vi av-
skriflen av den, 122 stora maskinskriv-
sidor, och jag funderar på att låta
trycka den för gratisutlåning till
släkten. Det har varit ett "samvetsgrant"
göra att iakttaga diplomatisk nog-
grannhet i fråga om gammaldags
stav-sätt och kommatering: jag har öfverlat
och Lyette skrivit, 1 timme om dagen.

Den, som hade dina goda, klara,
och genomskådande ögon ända, min
egen älskade! Och måtte jag få
den fröjden att se och höra dig än
en gång, om du, som jag är allt hjärta
önskar, verkligen kommer till Tellem!
Kanske det blir sista gången, som
jag kan få fresta dig med Bengtsarvit -
jag tänker på försäljningen, som väl skall
ske före eller senare.

Skiljakt, och jag skänker till följande: även din utgång. Skiljakt, och jag skänker till följande: även din utgång.